

ΑΠΟΦΑΣΗ

35/2026

(Αριθμός κατάθεσης αίτησης 51/27-1-2026)
ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΕΦΕΤΕΙΟ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΚΡΗΤΗΣ
(Διαδικασία Ασφαλιστικών Μέτρων)

Συγκροτήθηκε από την Δικαστή [REDACTED] Εφέτη, που ορίσθηκε από την Πρόεδρο Εφετών, Διευθύνουσα το Εφετείο Ανατολικής Κρήτης.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 29 Ιανουαρίου 2026, χωρίς τη σύμπραξη Γραμματέα, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΗΣ ΑΙΤΟΥΣΑΣ: [REDACTED] του Ερμανουήλ και της Δέσποινας, κατοίκου Ηρακλείου Κρήτης, οδός [REDACTED] με ΑΦΜ [REDACTED] η οποία παραστάθηκε δια της πληρεξουσίας της δικηγόρου Ηρακλείου, Μαρίας Δαριβιανάκη (ΑΜ ΔΣΗ 1420) που κατέθεσε έγγραφο σημείωμα.

ΤΗΣ ΚΑΘ'ΗΣ Η ΑΙΤΗΣΗ: Της ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία «INTRUM HELLAS ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ ΑΠΟ ΔΑΝΕΙΑ ΚΑΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ» και το διακριτικό τίτλο "INTRUM HELLAS Α.Ε.Δ.Α.Δ.Π.", όπως μετονομάστηκε από «Alternative Financial Solutions Μονοπρόσωπη Ανώνυμη Εταιρεία Διαχείρισης Απαιτήσεων από Δάνεια και Πιστώσεις», που εδρεύει στο Δήμο Αθηναίων, Λεωφ. Μεσογείων αρ. 109-111, (ΓΕΜΗ 151946501000, Κωδικό Αριθμό Καταχώρισης της σύστασης 151946501000, ΑΦΜ. 801215902 ΦΑΕ ΑΘΗΝΩΝ) και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία αποτελεί εταιρεία παροχής υπηρεσιών διαχείρισης απαιτήσεων σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 4354/2015 και στην οποία χορηγήθηκε η σχετική άδεια από την Επιτροπή Πιστωτικών και Ασφαλιστικών Θεμάτων της Τράπεζας της Ελλάδος, δυνάμει της υπ' αριθμ. 326/2/17.09.2019 απόφασης της παραπάνω Επιτροπής (ΦΕΚ τ.Β 3533/20.09.2019), η οποία ενεργεί εν προκειμένω, δυνάμει της από 23/12/2020 σύμβασης διαχείρισης επιχειρηματικών απαιτήσεων όπως συμπληρώθηκε με την από 24/11/2022 σύμβαση συμπλήρωσης, επιχειρηματικών απαιτήσεων νομίμως

δημοσιευθείσας σε περίληψη με αριθμ. πρωτ. 892/24-11-2022 στο Ενεχυροφυλακείο Αθηνών στον τόμο 15 με αριθμό 139, επ' ονόματι και για λογαριασμό της εταιρείας «Phoenix NPL Finance Designated Activity Company», με έδρα στο Δουβλίνο Ιρλανδίας (με αρ. μητρώου 670746 και δ/ση 3 George's Dock, IFSC, 4ος όροφος, Δουβλίνο 1), η οποία έχει καταστεί ειδική διάδοχος της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «Τράπεζα Πειραιώς Α.Ε.», με έδρα στο Δήμο Αθηναίων, επί της οδού Αμερικής αριθμ. 4, δυνάμει της από 21.07.2020 σύμβασης πώλησης και μεταβίβασης απαιτήσεων όπως τροποποιήθηκε με την από 24/11/2022 σύμβαση συμπλήρωσης νομίμως δημοσιευθείσας σε περίληψη με αριθμ. πρωτ. 891/24-11-2022 στο Ενεχυροφυλακείο Αθηνών στον τόμο 15 με αριθμό 138 και σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 10 του ν. 3156/2003, των άρθρων 455 επ. Α.Κ. η οποία παραστάθηκε δια της πληρεξουσίας της δικηγόρου Ηρακλείου [REDACTED]

Η αιτούσα με το δικόγραφο της με αρ. κατ. 50/27-1-2026 έφεσης κατά της με αριθμό 10/2026 οριστικής απόφασης ειδικής διαδικασίας περιουσιακών διαφορών του Μονομελούς Πρωτοδικείου Ηρακλείου, άσκησε την από 27-1-2026 αίτηση αναστολής για τη συζήτηση της οποίας, ορίστηκε δικάσιμος, η αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας.

Κατά την εκφώνηση της υποθέσεως και στη σειρά του οικείου πινακίου, οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων, αφού έλαβαν το λόγο από τη Δικαστή, αναφέρθηκαν στα έγγραφα σημειώματά τους που κατέθεσαν, ανέπτυξαν προφορικά τους ισχυρισμούς τους, ενώ στη συνέχεια ζήτησαν την παραδοχή τους.

**ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ**

Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 938 του ΚΠολΔ, όπως προστέθηκε με το άρθρο 60 του Ν. 4842/2021 με έναρξη ισχύος την 1η-1-2022, εφαρμοζόμενο, κατά το άρθρο 116 παρ. 6 γ' του Ν. 4842/2021, στην περίπτωση που η επίδοση της επιταγής προς εκτέλεση έλαβε χώρα μετά την 1-1-2022, και πριν από την τροποποίησή της εν λόγω διάταξης με το άρθρο 107 του Ν. 5221/2025 ΦΕΚ Α' (133/28-7-2025), το οποίο κατά το άρθρο 168

τοῦ ὡς ἄνω νόμου τίθεται σε ἰσχὺ ἀπὸ τὴν 1^η Ἰανουαρίου 2026 «1. Με ἐξαίρεση τὴν κατάσχεση ἀκινήτων, ὡς πρὸς τὰ ὁποῖα ἐφαρμόζεται ἡ παρ. 2, ὅπως ἐπίσης με ἐξαίρεση τὴν κατάσχεση κινήτων που ὑπόκεινται σε φθορά, με αἴτηση τοῦ ἀνακόπτοντος μπορεῖ νὰ διαταχθεῖ ἡ ἀναστολὴ τῆς ἀναγκαστικῆς ἐκτέλεσης με ἐγγύηση ἢ καὶ χωρὶς ἐγγύηση, ἀν τὸ δικαστήριον κρίνει ὅτι ἡ ἐνέργεια τῆς ἀναγκαστικῆς ἐκτέλεσης θὰ προξενήσῃ ἀνεπανόρθωτη βλάβη στὸν αἰτούντα καὶ πιθανολογεῖ τὴν εὐδοκίμηση τῆς ἀνακοπῆς. Ἐπίσης μπορεῖ νὰ διαταχθεῖ νὰ προχωρήσῃ ἡ ἀναγκαστικὴ ἐκτέλεση, ἀφοῦ δοθεῖ ἐγγύηση. Ἡ αἴτηση ἀσκεῖται στὸ ἀρμόδιο κατὰ τὰ ἀρθρὰ 933 καὶ 936 δικαστήριον καὶ δικάζεται κατὰ τὰ ἀρθρὰ 686 ἐπ. 2. Εἰδικῶς ἐπὶ κατάσχεσης ἀκινήτου δὲν ἐφαρμόζεται ἡ παρ. 1, ἡ δὲ ἀσκηση τοῦ ἐνδίκου μέσου δὲν ἀναστέλλει τὴν πρόοδο τῆς ἐκτέλεσης, ἐκτὸς εἰάν τὸ δικαστήριον τοῦ ἐνδίκου μέσου, μετὰ ἀπὸ αἴτηση τοῦ ἀσκούντος αὐτό, που ὑποβάλλεται με τὸ ἐνδικο μέσο ἢ με τὶς προτάσεις, δικάζοντας με τὴ διαδικασία τῶν ἀρθρῶν 686 ἐπ., διατάξῃ τὴν ἀναστολὴ με ἢ χωρὶς παροχὴ ἐγγύησης, ἐφόσον κρίνει ὅτι ἡ διενέργεια τῆς ἀναγκαστικῆς ἐκτέλεσης θὰ προξενήσῃ ἀνεπανόρθωτη βλάβη στὸν αἰτούντα καὶ πιθανολογεῖ τὴν εὐδοκίμηση τοῦ ἐνδίκου μέσου. Ἐπίσης μπορεῖ νὰ διαταχθεῖ νὰ προχωρήσῃ ἡ ἀναγκαστικὴ ἐκτέλεση, ἀφοῦ δοθεῖ ἐγγύηση, 3, Στις προηγούμενες περιπτώσεις εἶναι δυνατὴ ἡ ἐκδοσὴ σημειώματος με τὸ ὁποῖο ἐμποδίζεται ἡ ἐκτέλεση μέχρι νὰ ἐκδοθεῖ ἀπόφαση ἐπὶ τῆς αἴτησης ἀναστολῆς ἢ ἐπὶ τοῦ ἐνδίκου μέσου. 4. Ἡ αἴτηση με τὴν ὁποῖα ζητεῖται ἡ ἀναστολὴ πλειστηριασμοῦ εἶναι ἀπαράδεκτη, ἀν δὲν κατατεθεῖ τὸ ἀργότερον πέντε (5) ἐργάσιμες ἡμέρες πρὶν ἀπὸ τὴν ἡμέρα τοῦ πλειστηριασμοῦ. Ἡ ἀπόφαση πρέπει νὰ δημοσιεύεται ἕως τὶς 12:00 τὸ μεσημέρι τῆς Δευτέρας που προηγεῖται τοῦ πλειστηριασμοῦ, 5. Ἡ ἀναστολὴ τῶν παρ. 1 καὶ 7 ἢ ἡ ἐγγυοδοσία μπορεῖ νὰ διαταχθεῖ μόνο μέχρι νὰ ἐκδοθεῖ ἡ ὁριστικὴ ἀπόφαση ἐπὶ τῆς ἀνακοπῆς, ἢ ἡ ἀπόφαση ἐπὶ τοῦ ἐνδίκου μέσου.». Με τὸ ὡς ἄνω ἀρθρὸ 938, τὸ ὁποῖο εἶχε καταργηθεῖ με τὸν Ν. 4335/2015, ἐπανήλθε περιορισμένα ἡ δυνατότητα ἀναστολῆς τῆς ἐκτέλεσης ἀπὸ τὸ πρωτοβάθμιον δικαστήριον, στὸ ὁποῖο ἐκκρεμοῦν οἱ ἀνακοπές τῶν ἀρθρῶν 933 ἢ 936 κατὰ τοῦ κύρους ἐκτελέσεως, χωρὶς διάκριση πλέον μεταξύ ἀμεσῆς καὶ ἔμμεσης ἐκτέλεσης. Ἐπὶ ἀμεσῆς ἐκτέλεσης ἡ δυνατότητα τέτοιας ἀναστολῆς προβλεπόταν ἀπὸ τὸ προῖσχόν ἀρθρὸ 937 παρ. 1 περ. γ' τοῦ ΚΠολΔ. Μετὰ τὴν παραπάνω μερικὴ ἐπαναφορὰ τοῦ ἀρθρῶν 938 παρέχεται ἡ δυνατότητα υποβολῆς αἴτησης ἀναστολῆς ἐνώπιον τῶν πρωτοβαθμίων δικαστηρίων καὶ ἐπὶ

αναπληρωματικής και έμμεσης εκτέλεσης, δηλαδή και αυτής που διενεργείται βάσει των άρθρων 945, 946, 947 και 950 του ΚΠολΔ και επί έμμεσης εκτέλεσης για την ικανοποίηση χρηματικών απαιτήσεων με μόνες ρητώς καθοριζόμενες εξαιρέσεις την κατάσχεση ακινήτων και κινητών που υπόκεινται σε φθορά. Επομένως αναστολή μπορεί, να χορηγηθεί και επί έμμεσης εκτέλεσης που πραγματοποιείται και δια κατασχέσεως εις χείρας τρίτου, με κατάσχεση ειδικών περιουσιακών στοιχείων, με αναγκαστική διαχείριση ή και δια προσωπικής κρατήσεως, όταν πρόκειται για εκτέλεση τελεσίδικης απόφασης. Εφόσον όμως δεν γίνεται σχετική διάκριση και δεν υφίσταται ειδικότερη πρόβλεψη, αν πρόκειται για έμμεση εκτέλεση προς ικανοποίηση χρηματικών απαιτήσεων, η αναστολή μπορεί να δοθεί από τα πρωτοβάθμια δικαστήρια, ήδη όταν προσβάλλεται με ανακοπή μόνον η επιταγή προς πληρωμή, δηλαδή η προδικασία της εκτέλεσης (άρθρο 933 παρ. 3, διάταξη που παραμένει σε ισχύ), και πριν ακόμη επιλεγεί το ειδικότερο μέσο εκτέλεσης που θα χρησιμοποιηθεί από τον επισπεύδοντα, ο οποίος μπορεί στη συνέχεια να επιλέξει την ικανοποίησή του δια κατασχέσεως ακινήτου ή κατασχέσεως κινητών υποκείμενων σε φθορά, για τα οποία αποκλείεται η δυνατότητα αναστολής από οποιοδήποτε δικαστήριο. Επί κατασχέσεως ακινήτων εξακολουθεί να μην προβλέπεται η δυνατότητα αναστολής από το πρωτοβάθμιο δικαστήριο, ενώπιον του οποίου ασκήθηκε ανακοπή κατά της εκτέλεσης (άρθρο 938 παρ. 2). Ειδικά γι' αυτές τις περιπτώσεις ορίζεται ότι το δικαστήριο του ένδικου μέσου, το οποίο μπορεί να είναι και ο Άρειος Πάγος, ενώπιον του οποίου εκκρεμεί αίτηση αναίρεσης κατά της απόφασης επί της ανακοπής, ενόψει της διεύρυνσης των δυνάμενων να ασκηθούν ένδικων μέσων βάσει του άρθρου 937 παρ. 1 του ΚΠολΔ, χωρίς να τίθεται περιορισμός για τον αποκλεισμό της αναστολής από την τελεσιδικία της απόφασης, μπορεί να αναστείλει την εκτέλεση κατόπιν αιτήσεως αυτού που το ασκεί, υποβαλλόμενη είτε με το δικόγραφο του ένδικου μέσου, είτε με τις προτάσεις. Σ' αυτή την περίπτωση δυνατότητα προσφυγής στο πρωτοβάθμιο, αρμόδιο για την ανακοπή, δικαστήριο προς χορήγηση της αναστολής κατ' άρθρο 938 παρ. 1 του ΚΠολΔ δεν παρέχεται (βλ. Ευδοξία Κιουπτσίδου - Στρατουδάκη, «Οι σημαντικότερες πρόσφατες τροποποιήσεις του γενικού μέρους του δικαίου της αναγκαστικής εκτέλεσης και των κεφαλαίων για την ικανοποίηση χρηματικών απαιτήσεων δια κατασχέσεως κινητών και ακινήτων», σε Εταιρεία Νομικών Βορείου Ελλάδος,

«Η πολιτική δίκη στη δίνη των συνεχών τροποποιήσεων του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, με αφορμή τις τροποποιήσεις των νόμων 4842 και 4855/2021», εκδ. 2022, σελ. 109, ΕλλΔνη 2022, σελ. 40-43, Π. Χριστοδούλου, «Η παροχή προσωρινής έννομης προστασίας στο πεδίο της αναγκαστικής εκτέλεσης», εκδ. 2025, παρ. 8, σελ. 246 - 253). Περαιτέρω, όπως εκτέθηκε ανωτέρω, εφόσον επιτρέπεται η υποβολή αίτησης αναστολής της εκτελεστικής διαδικασίας λόγω άσκησης ενδίκου μέσου, η εν λόγω αίτηση αναστολής κατά τη διάταξη του άρθρου 938 παρ. 2 του ΚΠολΔ υποβάλλεται στο δικαστήριο του ενδίκου μέσου όχι αυτοτελώς, αλλά είτε με το ένδικο μέσο, είτε με τις προτάσεις επ' αυτού. Το δικαστήριο του ενδίκου μέσου δικάζει την αίτηση αυτή με τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων και διατάσσει την αναστολή με ή χωρίς την παροχή εγγύησης, εφόσον κρίνει ότι η διενέργεια της αναγκαστικής εκτέλεσης θα προξενήσει ανεπανόρθωτη βλάβη στον αιτούντα και πιθανολογεί την ευδοκίμηση του ενδίκου μέσου. Επίσης μπορεί να διαταχθεί να προχωρήσει η αναγκαστική εκτέλεση, αφού δοθεί εγγύηση. Η αναστολή ή η εγγυοδοσία παρέχεται μέχρι να εκδοθεί οριστική απόφαση επί του ενδίκου μέσου (άρθρο 938 παρ. 5 του ΚΠολΔ), δεδομένου, όμως, ότι η αίτηση δεν υποβάλλεται αυτοτελώς, κατά τα προαναφερθέντα, αλλά με το ένδικο μέσο ή με τις προτάσεις επ' αυτού, είναι βέβαιο ότι θα συνεκδικασθεί με το ένδικο μέσο, και συνεπώς θα εκδοθεί ενιαία απόφαση και επί της αίτησης αναστολής και επί του ενδίκου μέσου. Στην περίπτωση δε κατά την οποία η αίτηση αναστολής υποβάλλεται με αυτοτελές δικόγραφο και όχι με το ένδικο μέσο ή με τις προτάσεις επ' αυτού, τότε η αίτηση αναστολής της εκτελεστικής διαδικασίας είναι απορριπτέα ως απαράδεκτη (βλ. ΜονΕφΠατρ 80/2024, αδημοσίευτη, ΜονΕφΠειρ 549/2023 και ΜονΕφΑθ 5722/2022, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Ήδη όμως με το άρθρο 107 του Ν. 5221/2025 («Παρεμβάσεις στον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας - Τροποποιήσεις σχετικά με τη δημοσίευση διαθηκών - Τροποποιήσεις στο ρυθμιστικό πλαίσιο των ανακοπών κατά της αναγκαστικής εκτέλεσης με σκοπό την επιτάχυνση της εκδίκασης - Λοιπές διατάξεις αρμοδιότητας του Υπουργείου Δικαιοσύνης» (ΦΕΚ Α 33/28-7-2025) τροποποιήθηκε η ως άνω διάταξη του άρθρου 938 και στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 2 οι λέξεις «το ένδικο μέσο ή με τις προτάσεις» αντικαθίστανται από τις λέξεις «ιδιαίτερο δικόγραφο» και στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 4 οι λέξεις «πέντε (5)» αντικαθίστανται από τις λέξεις «δεκαπέντε (15)» και ως εκ

τούτου προβλέπεται πλέον ότι η αίτηση αναστολής της εκτελεστικής διαδικασίας λόγω άσκησης ενδίκου μέσου υποβάλλεται με ιδιαίτερο δικόγραφο, η οποία κατατίθεται το αργότερο δεκαπέντε (15) εργάσιμες ημέρες πριν από την ημέρα του πλειστηριασμού. Όπως συνάγεται δε από την αιτιολογική έκθεση του Ν. 5221/2025 η σχετική τροποποίηση κρίθηκε αναγκαία καθώς η αίτηση αναστολής υποβαλλόμενη με το ένδικο μέσο ή τις προτάσεις επ' αυτού προκαλεί σοβαρό πρόβλημα, διότι το ένδικο μέσο προσδιορίζεται κατά κανόνα να συζητηθεί πολύ αργότερα από τον επικείμενο πλειστηριασμό, με αποτέλεσμα να δημιουργείται έλλειμμα δικαστικής προστασίας του αιτούντος την αναστολή. Το πρόβλημα κρίθηκε ότι δεν είναι δυνατό να καλυφθεί απλώς με το προβλεπόμενο στο άρθρο 938 παρ. 3 σημείωμα. Έτσι, όταν παρίσταται πράγματι αναγκαία η αναστολή για να αποφευχθεί πλειστηριασμός που διαφαίνεται ότι θα ακυρωθεί, σε ορισμένες περιπτώσεις τα δικαστήρια προσέφυγαν σε μη δόκιμες κατασκευές (παράθεση όλου του δικογράφου της έφεσης μέσα σε ιδιαίτερο δικόγραφο αίτησης αναστολής και παράθεση όλης της αίτησης αναστολής και στο δικόγραφο της έφεσης). Για να αποφευχθούν τέτοιες συνέπειες, αναγκαία καθίσταται η πρόβλεψη ότι η αίτηση αναστολής ασκείται με αυτοτελές δικόγραφο, που θα εξετασθεί κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, από το δευτεροβάθμιο δικαστήριο, στο οποίο εκκρεμεί το ένδικο μέσο. Ενώ όσον αφορά τον χρόνο κατάθεσης της αίτησης αναστολής του πλειστηριασμού ορίζεται σε δεκαπέντε (15) εργάσιμες ημέρες πριν από τον πλειστηριασμό, ώστε να παρέχεται στο δικαστήριο επαρκής χρόνος για τη μελέτη της υπόθεσης και την έκδοση της σχετικής απόφασής του. Τέλος με το άρθρο 168 παρ. 3 του ως άνω νόμου ορίζεται ότι η αμέσως παραπάνω τροποποίηση τίθεται σε ισχύ από την 1η Ιανουαρίου 2026.

Στην προκείμενη περίπτωση, με την κρινόμενη αίτησή της, η αιτούσα, επικαλούμενη ότι θα υποστεί ανεπανόρθωτη βλάβη, ζητεί να ανασταλεί η διαδικασία της αναγκαστικής εκτέλεσης που επισπεύδεται από την καθ' ης η αίτηση σε βάρος της με την υπ' αριθμ. 1016/30-6-2025 έκθεση αναγκαστικής κατάσχεσης ακίνητης περιουσίας του δικαστικού επιμελητή της περιφέρειας του Εφετείου Ανατολικής Κρήτης [REDACTED] με την οποία κατασχέθηκε και εκτίθεται σε αναγκαστικό πλειστηριασμό στις 4-2-2026 το περιγραφόμενο στην αίτηση ακίνητό της, μέχρι να εκδοθεί τελεσίδικη απόφαση επί της ασκηθείσας ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου από 27-1-2026 και με αριθμό κατάθεσης

50/27-1-2026 έφεσής της κατά της 10/2026 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Ηρακλείου, με την οποία απορρίφθηκε η από 9-9-2025 και με αριθμό κατάθεσης Γ.Α. 3760/ΑνΕ/251/2025 ανακοπή της, του άρθρου 933 ΚΠολΔ κατά της επισπευδόμενης εκτέλεσης. Τέλος, ζητεί, να καταδικαστεί η καθ'ης στην δικαστική της δαπάνη. Με αυτό το περιεχόμενο και αίτημα η υπό κρίση αίτηση αρμοδίως καθ' ύλην και κατά τόπον φέρεται ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου (άρθρο 938 παρ. 2 ΚΠολΔ) για να συζητηθεί κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων (άρθρα 686 επ. ΚΠολΔ). Ασκήθηκε δε παραδεκτά, δεδομένου ότι κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου στις 27-1-2026, ήτοι προ πέντε (5) και πλέον εργάσιμων ημερών από την ημέρα του πλειστηριασμού που έχει προσδιοριστεί να διενεργηθεί την 4^η-2-2026, απορριπτομένου του περί του αντιθέτου ισχυρισμού της καθ'ης, καθώς η διάταξη του άρθρου 938 παρ.4 ΚΠΔ, όπως διαμορφώθηκε δυνάμει των άρθρων 107 και 168 παρ.3 του Ν. 5221/2025, σύμφωνα με την οποία, η αίτηση με την οποία ζητείται η αναστολή πλειστηριασμού είναι απαράδεκτη αν δεν κατατεθεί το αργότερο 15 εργάσιμες ημέρες πριν από την ημέρα του πλειστηριασμού, έχει εφαρμογή για όσες επιταγές προς εκτέλεση επιδοθούν από την 1-1-2026 και εφεξής σύμφωνα με την παρ. 7 άρθρου 126 Ν. 5221/2025, ΦΕΚ Α 133, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 114 παρ. 1 Ν. 5264/2025, ΦΕΚ Α 239/19.12.2025, ενώ δεν τυγχάνει εφαρμογής εν προκειμένω η διάταξη του άρθρου 126 περ.4 σύμφωνα με την οποία, οι διατάξεις για τα ένδικα μέσα και τις ειδικές διαδικασίες των άρθρων 591 έως 645 του ΚΠολΔ εφαρμόζονται για τα κατατιθέμενα από την 1^η-1-2026 ένδικα μέσα και αγωγής, όπως αβάσιμα ισχυρίζεται η καθ'ης, καθώς η εν λόγω διάταξη δεν καταλαμβάνει την υπό κρίση αίτηση αναστολής του άρθρου 938 ΚΠολΔ, ομοίως, δε, παραδεκτά ασκήθηκε και η έφεση, στο πλαίσιο της οποίας ζητείται η ένδικη αναστολή, καθώς και αυτή έχει ασκηθεί νομοτύπως και εμπροθέσμως, ήτοι προ πάσης επιδόσεως της εκκαλουμένης και με την καταβολή του προβλεπομένου, από τη διάταξη του άρθρου 495 παρ. 3 ΚΠολΔ, παράβολου, έτσι ώστε να γίνει δεκτή κατά το τυπικό της μέρος. Είναι δε, νόμιμη, σύμφωνα και με τις προπαρατεθείσες νομικές σκέψεις, στηριζόμενη στην διάταξη του άρθρου 938 παρ. 2 ΚΠολΔ ως ισχύει μετά την γενόμενη με το Ν. 4842/2021 τροποποίηση, πλην του αιτήματος περί καταδίκης της καθ'ης η αίτηση στην καταβολή της δικαστικής δαπάνης του αιτούντος, το οποίο είναι απορριπτέο ως

μη νόμιμο, διότι κατά τη ρητή διάταξη του άρθρου 84 παρ. 2εδ. γ' Ν. 4194/2013 «Κώδικας Δικηγόρων», όπως έχει αυτό τροποποιηθεί από το άρθρο 14 παρ.3 Ν.4236/2014, επί αιτήσεως αναστολής πλειστηριασμού, τα δικαστικά έξοδα και η αμοιβή πληρεξουσίου δικηγόρου του καθ'ού η αίτηση επιδικάζονται σε βάρος του αιτούντος. Πρέπει, επομένως, να εξετασθεί περαιτέρω και ως προς την ουσιαστική βασιμότητα των λόγων της.

Από τα άρθρα 623 και 624 ΚΠολΔ, προκύπτει ότι μπορεί να ζητηθεί η έκδοση διαταγής πληρωμής για χρηματικές απαιτήσεις, εφόσον η απαίτηση και το οφειλόμενο ποσό αποδεικνύεται με δημόσιο ή ιδιωτικό έγγραφο, δεν εξαρτάται από αίρεση, προθεσμία, όρο ή αντιπαροχή και το ποσό των χρημάτων που οφείλεται είναι ορισμένο. Εξάλλου, από τις διατάξεις των παρ. 1 και 3 του άρθρου 626 ΚΠολΔ, προκύπτει ότι η αίτηση για την έκδοση διαταγής πληρωμής, που καταθέτει ο δικαιούχος της απαίτησεως (άρθρο 106 ΚΠολΔ) στη γραμματεία του δικαστηρίου, πρέπει να περιέχει, εκτός άλλων στοιχείων, την απαίτηση και το ακριβές ποσό των χρημάτων με τους τυχόν οφειλομένους τόκους, των οποίων ζητείται η καταβολή και ότι σ' αυτή πρέπει να επισυνάπτονται όλα τα έγγραφα από τα οποία προκύπτει η απαίτηση και το ποσό της, καθώς και το πρόσωπο του δικαιούχου και του οφειλέτη (ΑΠ 784/1994), στα οποία -σε περίπτωση ειδικής ή καθολικής διαδοχής στο πρόσωπο του αιτούντος ή του καθ'ού η αίτηση- περιλαμβάνονται και τα απαιτούμενα προς τούτο νομιμοποιητικά έγγραφα. Αν δεν προσκομισθούν στον αρμόδιο δικαστή το αργότερο πριν την έκδοση της διαταγής πληρωμής τα ανωτέρω έγγραφα, ο τελευταίος οφείλει, κατ' άρθρο 628 παρ. 1α ΚΠολΔ, να απορρίψει τη σχετική αίτηση ως απαράδεκτη. Αν δε παρά την έλλειψη της διαδικαστικής αυτής προϋποθέσεως εκδοθεί διαταγή πληρωμής, αυτή ακυρώνεται ύστερα από ανακοπή του καθ'ού η διαταγή, κατά τα άρθρα 632 και 633 ΚΠολΔ. Η ακύρωση της διαταγής πληρωμής στην περίπτωση αυτή απαγγέλλεται, λόγω διαδικαστικού απαραδέκτου, ανεξαρτήτως της υπάρξεως και της δυνατότητας αποδείξεως της ουσιαστικής απαίτησεως με τη βραδύτερη προσαγωγή των ως άνω αποδεικτικών εγγράφων. Έτσι το δικαστήριο, που δικάζει την ανακοπή, αν από τα έγγραφα, που προσκομίστηκαν μέχρι την ημέρα εκδόσεως της διαταγής πληρωμής, δεν αποδεικνύεται η απαίτηση και το ποσό της, καθώς και η νομιμοποίηση του αιτούντος και του καθ'ού η αίτηση σε περίπτωση διαδοχής, δεν μπορεί να διαγνώσει, στηριζόμενο σε άλλα

στοιχεία, διαφορετικά από αυτά, που προσκομίστηκαν και υποβλήθηκαν στο δικαστή που εξέδωσε τη διαταγή και συγκεκριμένα σε έγγραφα * προσκομιζόμενα το πρώτον στη δίκη της ανακοπής, αλλά οφείλει να δεχθεί το αίτημα της ανακοπής και να ακυρώσει τη διαταγή πληρωμής, λόγω διαδικαστικού απαραδέκτου, χωρίς όμως η απόφαση αυτή να παράγει δεδικασμένο ως προς την ύπαρξη της απαιτήσεως, η οποία δεν διαγνώσθηκε (ΟΛΑΠ 10/1997, ΑΠ 914/2018). Περαιτέρω στην περίπτωση της διαδοχής του δικαιούχου λόγω σύμβασης μεταβίβασης των τιτλοποιούμενων τραπεζικών απαιτήσεων κατά τους ορισμούς των ν. 4354/2015 και 3156/2003, τα αποτελέσματα της μεταβίβασης επέρχονται αυτοδικαίως εκ του νόμου και χωρίς άλλη διατύπωση και έναντι τρίτων από την καταχώριση της κάθε σύμβασης στο δημόσιο βιβλίο του αρ. 3 του ν. 2844/2000, επομένως είναι προφανές ότι και η νομιμοποίηση της εταιρίας που αναλαμβάνει τη διαχείριση των μεταβιβασθεισών απαιτήσεων αρχίζει ακριβώς από τότε. Άρα, τα έγγραφα, που πιστοποιούν τις ανωτέρω πράξεις και ολοκληρώνουν τη μεταβίβαση και την ανάθεση της διαχείρισης, είναι τα μόνα κρίσιμα και θα πρέπει να συγκοινοποιούνται στον οφειλέτη με την επιταγή. Όλα τα υπόλοιπα, όση σπουδαιότητα και σοβαρότητα αν παρουσιάζουν για τη διαδικασία της μεταβίβασης καθ' εαυτήν, δεν παύουν να αποτελούν στοιχεία, που αφορούν στις εσωτερικές σχέσεις των εταιρειών. Τα έγγραφα που νομιμοποιούν, συνεπώς, την εταιρία που ανέλαβε τη διαχείριση των μεταβιβασθεισών απαιτήσεων, είναι η καταχώριση σε περίληψη που περιέχει τα ουσιώδη στοιχεία των συμβάσεων μεταβίβασης και ανάθεσης της διαχείρισης, σύμφωνα με το αρ. 3 του ν. 2844/2000, ήτοι η δημοσίευση του εντύπου που καθορίστηκε με την υπ' αριθμ. 161/337/2003 (ήδη ΥΑ 207/2020) απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης στο Ενεχυροφυλακείο του τόπου της κατοικίας ή της έδρας του μεταβιβάζοντος, με το σχετικό απόσπασμα των μεταβιβαζόμενων απαιτήσεων απ' όπου θα φαίνεται η καταχώριση της μεταβίβασης της απαίτησης του καθ' ου η εκτέλεση (βλ. ΑΠ 434/202233, ΜονΕφΑθ 6412/2022, ΜονΕφΑθ 832/2022, ΜονΕφΘεσ 494/2022, ΜονΕφΘεσ 160/2022, ΜονΕφΘεσ 177/2022, ΜονΕφΠειρ 585/2022, ΜονΕφΠειρ 574/2020, ΜονΕφΘεσ 1643/2019). Τέλος, αν προβάλλονται δια της ανακοπής λόγοι αναφερόμενοι στις διαδικαστικές προϋποθέσεις για την έκδοση της διαταγής πληρωμής, το βάρος απόδειξης της συνδρομής τους φέρει ο καθ' ου η ανακοπή, αφού κατ' ουσίαν είναι ενάγων και

φέρει το βάρος απόδειξης των ειδικών διαδικαστικών προϋποθέσεων, ενώ ως προς τους ισχυρισμούς που αφορούν την απαίτηση (διακωλυτικούς, καταλυτικούς κλπ) το σχετικό βάρος φέρει ο ανακόπτων (βλ. Πανταζόπουλος, Η ανακοπή κατά διαταγής πληρωμής, σελ. 333, Απαλλαγάκη/Σταματόπουλος Ο Νέος Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας, αρ.632).

Περαιτέρω, κατά τη διάταξη του άρθρου 281 ΑΚ η άσκηση του δικαιώματος απαγορεύεται αν υπερβαίνει προφανώς τα όρια που επιβάλλουν η καλή πίστη ή τα χρηστά ήθη ή ο κοινωνικός ή οικονομικός σκοπός του δικαιώματος. Η διατύπωση αυτή συνιστά γενική αξιολόγηση και ορίζει εν μέρει τις προϋποθέσεις της κατάχρησης δικαιώματος, το δε δικαίωμα ασκείται καταχρηστικά και όταν η συμπεριφορά του δικαιούχου που προηγήθηκε της άσκησης του δικαιώματος καθώς και η πραγματική κατάσταση που διαμορφώθηκε κατά το χρονικό διάστημα που μεσολάβησε μέχρι τότε, χωρίς κατά νόμο να εμποδίζουν την γένεση ή να επάγονται την απόσβεση του δικαιώματος, καθιστούν μη ανεκτή τη μεταγενέστερη άσκησή του, κατά τις περί δικαίου και ηθικής αντιλήψεις του μέσου κοινωνικού ανθρώπου. Τούτο συμβαίνει ιδίως, όταν από την προηγηθείσα συμπεριφορά του δικαιούχου έχει δημιουργηθεί στον υπόχρεο και μάλιστα ευλόγως η πεποίθηση ότι ο δικαιούχος δεν πρόκειται να ασκήσει το δικαίωμά του. Μόνη δε η αδράνεια του δικαιούχου για μακρό χρονικό διάστημα και πάντως μικρότερο απ' αυτόν της παραγραφής, δεν αρκεί για να καταστήσει καταχρηστική την μετέπειτα άσκηση του δικαιώματος, ακόμη και όταν δημιούργησε στον οφειλέτη την πεποίθηση ότι δεν υπάρχει το δικαίωμα ή ότι δεν πρόκειται πλέον να ασκηθεί, αλλά απαιτείται να συντρέχουν επιπλέον ειδικές συνθήκες και περιστάσεις, προερχόμενες κυρίως από τη συμπεριφορά των μερών και ευρισκόμενες σε αιτιώδη συνάφεια μεταξύ τους, με βάση τις οποίες, καθώς και την αδράνεια του δικαιούχου, η μεταγενέστερη άσκηση του δικαιώματος, που τείνει στην ανατροπή της καταστάσεως που έχει διαμορφωθεί υπό τις ανωτέρω ειδικές συνθήκες και περιστάσεις και έχει διατηρηθεί για μακρό χρόνο, να εξέρχεται των διαγραφομένων από την ανωτέρω διάταξη ορίων. Δεν είναι πάντως απαραίτητο η επιχειρούμενη από το δικαιούχο ανατροπή της διαμορφωμένης αυτής κατάστασης να προκαλεί αφόρητες ή δυσβάστακτες συνέπειες στον οφειλέτη, αλλά αρκεί να έχει απλώς δυσμενείς (Ολ ΑΠ 8/2018, Ολ ΑΠ 10/2012, ΑΠ 999/2019, ΑΠ 1248/2018, ΑΠ 909/2017). (ΑΠ 45/2021, ΤΝΠ Νόμος). Από το

συμμόρφωσμός εξ άλλου των διατάξεων των άρθρων 281 του Α.Κ., 116 και 933 ΚΠολΔ, συνάγεται, ότι άσκηση ουσιαστικού δικαιώματος, που ανήκει στο δημόσιο δίκαιο, αποτελεί, και η μέσω αναγκαστικής εκτέλεσης πραγμάτωση της απαίτησης του δανειστή. Επομένως, λόγω της ανακοπής του άρθρου 933 ΚΠολΔ, μπορεί να αποτελέσει και η πρόδηλη αντίθεση της διαδικασίας της αναγκαστικής εκτέλεσης στα αντικειμενικά όρια του άρθρου 281 ΑΚ και η εντεύθεν ακυρότητα της εκτέλεσης (ΑΠ 1077/2015, ΑΠ1519/2017). Αν μεν η αντίθεση αυτή αναφέρεται στην εγκυρότητα του ίδιου του εκτελεστού τίτλου, συνιστά ουσιαστικό ελάττωμά του, με την επιδίωξη εκτέλεσης δια τίτλου τυπικά μεν έγκυρου, ο οποίος, όμως, επιτεύχθηκε αντίθετα προς το άρθρο 281 ΑΚ, ο δε σχετικός λόγος ανακοπής πρέπει να προβάλλεται μέσα στην προθεσμία του άρθρου 934 παρ Ια του ΚΠολΔ. Αν η αντίθεση στα κριτήρια του άρθρου 281 ΑΚ αφορά στην απαίτηση ή στη διαδικασία της εκτέλεσης, ο λόγος της ανακοπής πρέπει να προβάλλεται μέσα στην προθεσμία του άρθρου 934 παρ. 1 β του ΚΠολΔ, δηλαδή ως την έναρξη της τελευταίας πράξης εκτέλεσης, η οποία, προκειμένου περί ικανοποίησης χρηματικών απαιτήσεων, είναι, κατά το άρθρο 934 παρ. 2 ΚΠολΔ, η σύνταξη της έκθεσης πλειστηριασμού και κατακύρωσης (ΑΠ 419/2018, ΑΠ 311/2020, ΜονΕφΑθ 222/2025, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ).

Στην προκείμενη περίπτωση, με τον πρώτο λόγο της έφεσης στον οποίο αναφέρεται η κρινόμενη αίτηση, η αιτούσα διατείνεται ότι έσφαλε το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο ως προς την εφαρμογή και ερμηνεία του Νόμου και την εκτίμηση των αποδείξεων απορρίπτοντας με την εκκαλούμενη απόφασή του τον πρώτο λόγο της με αριθμό 3760/ΑνΕ/251/2025 ανακοπής της με τον οποίο ισχυριζόταν, κατ' εκτίμηση του περιεχομένου του, ότι η επισπευδόμενη σε βάρος της διαδικασία αναγκαστικής εκτέλεσης είναι άκυρη ως καταχρηστική και δη, μεταξύ άλλων και για το λόγο ότι η καθ' ης, κατά την έκδοση της ανακοπτόμενης διαταγής πληρωμής, δυνάμει της οποίας επισπεύδεται η ένδικη αναγκαστική εκτέλεση δεν απέδειξε εγγράφως ότι η απαίτηση από την ένδικη σύμβαση δανείου περιλαμβάνεται στις απαιτήσεις που απέκτησε η αλλοδαπή εταιρεία ειδικού σκοπού, ούτε ότι αυτή (απαίτηση) περιλαμβάνεται στις απαιτήσεις, για τις οποίες συνήφθη η σύμβαση διαχείρισης υπέρ της καθ'ης. Ο λόγος αυτός, που βάλλει κατά του κύρους της επισπευδόμενης σε βάρος της αιτούσας διαδικασίας αναγκαστικής εκτέλεσης ως καταχρηστικής, λόγω

ακυρότητας του εκτελεστού τίτλου, επί του οποίου στηρίζεται η προκείμενη εκτελεστική διαδικασία, και δη για έλλειψη διαδικαστικής προϋπόθεσης και δη της έγγραφης απόδειξης του οφειλόμενου από την αιτούσα προς την καθ' ης ποσού, είναι επαρκώς ορισμένος και νόμιμος, στηριζόμενες στις διατάξεις που αναφέρονται στις παραπάνω νομικές σκέψεις, και πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω, ως προς την ουσιαστική του βασιμότητα.

Από όλα ανεξαιρέτως τα έγγραφα που νόμιμα επικαλούνται και προσκομίζουν οι διάδικοι πιθανολογήθηκαν τα εξής: Κατόπιν αιτήσεως της καθ' ης εκδόθηκε η με αριθμό 5485/2022 διαταγή πληρωμής του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, με την οποία υποχρεώθηκε, μεταξύ άλλων, η εδώ αιτούσα [redacted] να καταβάλει στην εταιρεία με την επωνυμία «Phoenix NPL Finance Designated Activity Company», το ποσό των 102.484,27 ευρώ, για απαίτηση προερχόμενη από την 0010-2750-00002192294 σύμβαση δανείου και της πρόσθετης πράξης αυτής, που αντιστοιχεί σε μέρος του υφιστάμενου στις 2-6-2016 χρεωστικού υπολοίπου της ένδικης σύμβασης δανείου ύψους 102.747,50 ευρώ, εντόκως από την επομένη της επίδοσης της από 30-6-2012 εξώδικης καταγγελίας. Ακολούθως, η καθ' ης ανώνυμη εταιρεία, ως νόμιμη διαχειρίστρια των απαιτήσεων της ως άνω αλλοδαπής εταιρείας ειδικού σκοπού τιτλοποίησης με την επωνυμία «Phoenix NPL Finance Designated Activity Company», με έδρα το Δουβλίνο Ιρλανδίας, με αριθμό μητρώου 670746, κοινοποίησε στην αιτούσα αντίγραφο από το πρώτο εκτελεστό απόγραφο της με αριθ. 5485/2022 διαταγή πληρωμής του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών μετά της από 13-10-2023 επιταγής προς πληρωμή με την οποία την επέτασσε να της καταβάλει το συνολικό ποσό των 105.784,27 ευρώ, πλέον εξόδων αμοιβής και επίδοσης με τον νόμιμο τόκο έως πλήρους και ολοσχερούς εξοφλήσεως, συγκοινοποιημένων κατ' άρθρο 925 Κ.Πολ.Δ. των αναφερόμενων εγγράφων και αφετέρου της γνωστοποιήθηκε η μεταβίβαση της απαίτησης από την «ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ Α.Ε.» προς την αλλοδαπή εταιρεία ειδικού σκοπού τιτλοποίησης με την επωνυμία «Phoenix NPL Finance Designated Activity Company». Ακολούθως, η καθ' ης προέβη στην υπ' αριθμ. 2159/30-10-2023 έκθεση αναγκαστικής κατάσχεσης ακίνητης περιουσίας του δικαστικού επιμελητή της περιφέρειας του Εφετείου Ανατολικής Κρήτης με έδρα στο Πρωτοδικείο Ηρακλείου [redacted] δια της οποίας κατασχέθηκε αναγκαστικά μία οριζόντια ιδιοκτησία επιφάνειας 107,50 τ.μ.

κτισμένη επί οικοδομής, η οποία κείται σε ακίνητο εκτάσεως 260 τ.μ. το οποίο βρίσκεται στην κτηματική περιφέρεια του Δήμου, Ειρηνοδικείου και Υποθηκοφυλακείου Ηρακλείου και επί της οδού [REDACTED], η οποία φέρει ΚΑΕΚ [REDACTED], για το ποσό των 86.000,00 ευρώ προς ικανοποίηση της ένδικης απαίτησης της καθής. Η έκθεση αυτή αναγκαστικής κατάσχεσης ακυρώθηκε με την 362/2024 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Ηρακλείου με την οποία έγινε δεκτή η με αριθμό κατάθεσης 3645/ΑνΕ/356/2023 ανακοπή της αιτούσας. Εν συνεχεία, η καθ'ης προέβη εκ νέου στην με αριθμό 1016/30-6-2025 έκθεση αναγκαστικής κατάσχεσης ακίνητης περιουσίας του ίδιου ως άνω δικαστικού επιμελητή με την οποία κατασχέθηκε αναγκαστικά το ίδιο ως άνω περιγραφόμενο ακίνητο της αιτούσας, η αξία του οποίου εκτιμήθηκε σε 107.000 ευρώ και ορίστηκε πλειστηριασμός για την 4η-2-2026, ενώπιον της πιστοποιημένης για τη διενέργεια των ηλεκτρονικών πλειστηριασμών Συμβολαιογράφου Ηρακλείου Κρήτης κ. [REDACTED] ή του νόμιμου αναπληρωτή της. Κατά της τελευταίας αυτής κατασχετήριας έκθεσης η αιτούσα άσκησε την με αριθμό Γ.Α. 3760/ΑνΕ/251/2025 ανακοπή της κατ' άρθρο 933 ΚΠολΔ ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Ηρακλείου, η οποία απορρίφθηκε με την υπ' αριθμ. 10/2026 απόφαση του ως άνω Δικαστηρίου. Την απόφαση αυτή προσέβαλε η αιτούσα με την από 27-1-2026 και με αριθμό 50/2026 έφεσή της, η συζήτηση της οποία προσδιορίστηκε για τη δικάσιμο της 8-2-2028 και παράλληλα άσκησε την υπό κρίση αίτησή της. Περαιτέρω, από την επισκόπηση της υπ' αριθμ. 293/22-7-2020 περίληψης της από 21-7-2020 σύμβασης πώλησης που καταχωρίστηκε νόμιμα στο ειδικό βιβλίο του Ενεχυροφυλακείου Αθηνών (τομ. 11 παρ. 241), και της υπ' αριθμ. 892/24-11-2022 περίληψης της από 24-11-2022 συμπληρωματικής σύμβασης της από 21-7-2020 σύμβασης πώλησης και μεταβίβασης πώλησης που καταχωρίστηκε νόμιμα στο ειδικό βιβλίο του Ενεχυροφυλακείου Αθηνών (τομ. 15 αρ. 139) και δη τη σελίδα 288 από 1896 του από Ιούλιο του 2020 αποσπάσματος εκ του παραρτήματος με αριθμ. πρωτ. 293/22-7-2020 που καταχωρήθηκε στα βιβλία του ν. 2844/2020 (τόμος 11 και αρ. 241), της ως άνω σύμβασης, πιθανολογήθηκε ότι στην εγγραφή με αύξοντα αριθμό 6.941 του ως άνω αποσπάσματος, αναφέρεται το όνομα, το επώνυμο, η διεύθυνση κατοικίας, ο ΑΦΜ της αιτούσας και ο αριθμός του τηρηθέντος λογαριασμού [REDACTED] προς εξυπηρέτηση της σύμβασης, ωστόσο

αναγράφεται ως αριθμός σύμβασης στο σύστημα της Τράπεζας ο 10287402 παρά το γεγονός ότι στη διαταγή πληρωμής αναφέρεται στο σκεπτικό αυτής ως αριθμός σύμβασης ο 0010-2750-00002192294 και στο διατακτικό αυτής ο 0010-2259-00000007994. Επομένως δεν προκύπτει η ταυτοποίηση της επίδικης απαίτησης, εφόσον, διαφέρει ο αριθμός της δανειακής σύμβασης που, στο σκεπτικό της διαταγής πληρωμής αναφέρεται ο 0010-2750-00002192294 και στο διατακτικό αυτής ο 0010-2259-00000007994, ενώ στο κρίσιμο απόσπασμα εκ του παραρτήματος με αρ. πρωτ. 293/22-7-2020 (σελ. 288), το οποίο συνοδεύει την 293/22-7-2020 σύμβαση πώλησης και μεταβίβασης επιχειρηματικών απαιτήσεων, δυνάμει της οποίας η τραπεζική εταιρεία με την επωνυμία «ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ» πώλησε και μεταβίβασε επιχειρηματικές απαιτήσεις στην αλλοδαπή εταιρεία ειδικού σκοπού με την επωνυμία ««Phoenix NPL Finance DAC», ο αναφερόμενος αριθμός σύμβασης είναι ο 10287402. Εξάλλου, ενόψει και της παραπάνω αντίφασης του αριθμού της ένδικης σύμβασης στον εκτελεστό τίτλο και το απόσπασμα του παραρτήματος, δεν προσκομίσθηκε οποιοδήποτε άλλο έγγραφο ικανό να αποδείξει ότι η ένδικη απαίτηση συγκαταλέγεται στις απαιτήσεις των οποίων η διαχείριση ανατέθηκε με την ως άνω σύμβαση διαχείρισεως από την ειδική διάδοχο της πιστοδότριας τράπεζας στην καθ'ης και ότι επομένως νομιμοποιείται ενεργητικά η καθ'ης για την επίσπευση αναγκαστικής εκτέλεσης εις βάρος της αιτούσας, με την ιδιότητά της ως μη δικαιούχου και μη υπόχρεης διαδίκου και ως διαχειρίστριας των απαιτήσεων που μεταβιβάστηκαν από την αρχική δικαιούχο στην ως άνω αλλοδαπή εταιρεία ειδικού σκοπού. Συνακόλουθα, η ως άνω επισπευδόμενη και ιδίως συνεχιζόμενη σε βάρος της αιτούσας εκτελεστική διαδικασία, σύμφωνα και με τα αναφερόμενα στις ανωτέρω νομικές σκέψεις, παρίσταται καταχρηστική, καθόσον η καθ' ης επέσπευσε την εκτελεστική διαδικασία, χωρίς να πιθανολογείται ότι κατέστη ειδική διάδοχος της πιστώτριας «ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΙΑ» ως προς την ένδικη απαίτηση και επομένως ούτε η νομιμοποίηση της καθ' ης προς έκδοση της προσβαλλόμενης Διαταγής Πληρωμής με την ιδιότητα της διαχειρίστριας των επιχειρηματικών απαιτήσεων της εταιρείας με την επωνυμία «Phoenix NPL Finance Dac». Εξάλλου, η συμπεριφορά της καθ' ης, είναι προσέτι καταχρηστική, διότι, κατά το διάστημα πριν τον πλειστηριασμό, όπως πιθανολογήθηκε δεν ανταποκρίθηκε, μην

αποστέλλοντας καν απάντηση, στις προσπάθειες της ανακόπτουσας να επικοινωνήσει μαζί της και να αιτηθεί εξωδικαστική συμβιβαστική επίλυση της διαφοράς τους προς αποφυγή απώλειας του εκπλειστηριασθέντος ακινήτου από την κυριότητά της. Από τα παραπάνω, σε συνδυασμό με το ότι το εκπλειστηριασθέν διαμέρισμα, αποτελεί την κύρια κατοικία της ανακόπτουσας και των δύο ανηλίκων τέκνων της, των οποίων η ίδια έχει την επιμέλεια μετά τη λύση του γάμου της με τον πρώην σύζυγό της [REDACTED] ο οποίος επανειλημμένα δεν καταβάλει την επιδικασθείσα με την υπ'αριθμ. 216/1074/2025 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Ηρακλείου διατροφή (βλ. τα από 25-9-2024 και 12-10-2025 δελτία αδικημάτων και συμβάντων του Α' Α.Τ. Ηρακλείου), ενώ η ίδια εργάζεται σε [REDACTED] με μικτές μηνιαίες αποδοχές ύψους 1050 ευρώ, προκαλείται η εντύπωση έντονης αδικίας εις βάρος της ανακόπτουσας σε σχέση με το όφελος της δικαιούχου - καθ'ής η ανακοπή από την άσκηση του δικαιώματός της, με αποτέλεσμα, σύμφωνα και με όσα αναφέρθηκαν στη μείζονα σκέψη, να στοιχειοθετείται καταχρηστική συμπεριφοράς αυτής, υπό την έννοια του άρθρου 281 ΑΚ.

Επομένως, σύμφωνα με τα ανωτέρω εκτεθέντα, εφόσον, κατά την κρίση του Δικαστηρίου τούτου, πιθανολογήθηκε ότι αφενός μεν θα ευδοκιμήσει ο πρώτος λόγος της ασηκθείσας έφεσης και περαιτέρω ότι ο πλειστηριασμός του ακινήτου ιδιοκτησίας της αιτούσας θα επιφέρει ανεπανόρθωτη βλάβη στα συμφέροντά της διότι σε περίπτωση ευόδωσης του, η αιτούσα θα απωλέσει την κύρια και μοναδική κατοικία της ίδιας και των ανηλίκων τέκνων της, μεγαλύτερης σε χρήμα αξίας σε σχέση με την επίδικη απαίτηση, μην πιθανολογούμενης της κυριότητάς του επί άλλης κατοικίας (βλ. σχετ. ΕφΑΘ (Μον) 27/2023, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ), δεδομένου ότι πιθανολογείται η απώλεια περιουσιακού του στοιχείου, που θα την οδηγήσει σε μη αναστρέψιμη οικονομική αδυναμία, χωρίς ταυτοχρόνως η αναστολή εκτέλεσης να επιφέρει ανάλογη επιβάρυνση για την δικαιούχο της απαίτησης. Μετά ταύτα, η υπό κρίση αίτηση πρέπει να γίνει δεκτή και ως ουσιαστικά βάσιμη και να ανασταλεί, άνευ εγγυήσεως, καθ' όσον τούτο δεν κρίνεται σκόπιμο, η επισπευδόμενη σε βάρος της αιτούσας αναγκαστική εκτέλεση, μέχρι να εκδοθεί οριστική απόφαση επί της άνω έφεσης, κατά τα ειδικότερα στο διατακτικό εκτιθέμενα. Τέλος, η αιτούσα πρέπει να καταδικασθεί στα δικαστικά έξοδα της καθής η αίτηση κατ' άρθρο 84

παρ. 3 του Ν 4194/2013 «Κώδικας Περί δικηγόρων», όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 14 παρ.3 Ν.4236/2014.ΦΕΚ Α 33/11.2.2014, άρθρο 191 παρ. 2, 591 παρ. 1 ΚΠολδ), ως ορίζεται κατωτέρω στο διατακτικό της παρούσας.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδίκων.

ΔΕΧΕΤΑΙ την αίτηση.

ΑΝΑΣΤΕΛΛΕΙ την αναγκαστική εκτέλεση που επισπεύδεται δυνάμει της υπ' αριθμ. 1016 /30-6-2025 έκθεσης αναγκαστικής κατάσχεσης ακίνητης περιουσίας του δικαστικού επιμελητή της περιφέρειας του Εφετείου Ανατολικής Κρήτης με έδρα το Πρωτοδικείο Ηρακλείου [REDACTED], με την οποία επισπεύδεται πλειστηριασμός με ηλεκτρονικά μέσα σε βάρος της αιτούσας την 4^η Φεβρουαρίου 2026, ενώπιον της πιστοποιημένης συμβολαιογράφου Ηρακλείου [REDACTED] μέχρι την έκδοση οριστικής απόφασης επί της με αριθμό 50/27-1-2026 έφεσης.

ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ σε βάρος της αιτούσας τα δικαστικά έξοδα της καθ'ης η αίτηση, τα οποία ορίζει στο ποσό των τριακοσίων (300,00) ευρώ.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στο Ηράκλειο χωρίς την παρουσία των διαδίκων και των πληρεξούσιων δικηγόρων τους, στις 2 Φεβρουαρίου 2026.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

ΓΙΑ ΤΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Ακριβές
Αντίγραφο

Πρόσληψη: 3-2-2026

Η Γραμματέας

Ε.Β. Βαρδιάμπαση

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ

Για τη νόμιμη σύσταση και τη σειρά παραγγελίας έκδοσής του.

Ηράκλειο αυθημερόν

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΠΡΑΚΤΙΚΟ

Δημόσιας Συνεδρίασης του Εφετείου Ανατολικής Κρήτης
της 29/1/2026

ΔΙΚΑΣΤΗΣ : [REDACTED]

Γραμματέας : (χωρίς τη σύμπραξη Γραμματέα)

ΔΙΑΔΙΚΟΙ

ΑΙΤΟΥΣΑ: [REDACTED] του Εμμανουήλ και της Δέσποινας, κάτοικος Ηρακλείου Κρήτης, οδός [REDACTED], με ΑΦΜ [REDACTED] η οποία παραστάθηκε δια της πληρεξουσίας της δικηγόρου Ηρακλείου, Μαρίας Δαριβιανάκη (ΑΜ ΔΣΗ 1420) που κατέθεσε έγγραφο σημείωμα.

ΤΗΣ ΚΑΘ'ΗΣ Η ΑΙΤΗΣΗ: Της ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία «INTRUM HELLAS ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ ΑΠΟ ΔΑΝΕΙΑ ΚΑΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ» και το διακριτικό τίτλο "INTRUM HELLAS Α.Ε.Δ.Α.Δ.Π.", όπως μετονομάστηκε από «Alternative Financial Solutions Μονοπρόσωπη Ανώνυμη Εταιρεία Διαχείρισης Απαιτήσεων από Δάνεια και Πιστώσεις», που εδρεύει στο Δήμο Αθηναίων, Λεωφ. Μεσογείων αρ. 109-111, (ΓΕΜΗ 151946501000, Κωδικό Αριθμό Καταχώρισης της σύστασης 151946501000, ΑΦΜ. 801215902 ΦΑΕ ΑΘΗΝΩΝ) και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία αποτελεί εταιρεία παροχής υπηρεσιών διαχείρισης απαιτήσεων σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 4354/2015 και στην οποία χορηγήθηκε η σχετική άδεια από την Επιτροπή Πιστωτικών και Ασφαλιστικών Θεμάτων της Τράπεζας της Ελλάδος, δυνάμει της υπ' αριθμ. 326/2/17.09.2019 απόφασης της παραπάνω Επιτροπής (ΦΕΚ τ.Β 3533/20.09.2019), η οποία ενεργεί εν προκειμένω, δυνάμει της από 23/12/2020 σύμβασης διαχείρισης επιχειρηματικών απαιτήσεων όπως συμπληρώθηκε με την από 24/11/2022 σύμβαση συμπλήρωσης, επιχειρηματικών απαιτήσεων νομίμως δημοσιευθείσας σε περίληψη με αριθμ. πρωτ 892/24-11-2022 στο Ενεχυροφυλακείο Αθηνών στον τόμο 15 με αριθμό 139, επ' ονόματι και για λογαριασμό της εταιρείας «Phoenix NPL Finance Designated Activity Company», με έδρα στο Δουβλίνο Ιρλανδίας (με αρ. μητρώου 670746 και δ/ση 3 George's Dock, IFSC, 4ος όροφος, Δουβλίνο 1), η οποία έχει καταστεί ειδική διάδοχος της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «Τράπεζα Πειραιώς Α.Ε.», με έδρα στο Δήμο Αθηναίων, επί της οδού Αμερικής αριθμ. 4, δυνάμει της από 21.07.2020 σύμβασης πώλησης και μεταβίβασης απαιτήσεων όπως τροποποιήθηκε με την από 24/11/2022 σύμβαση συμπλήρωσης νομίμως δημοσιευθείσας σε περίληψη με αριθμ. πρωτ. 891/24-11-2022 στο Ενεχυροφυλακείο Αθηνών στον τόμο 15 με αριθμό 138 και σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 10 του ν. 3156/2003, των άρθρων 455 επ. Α.Κ. η οποία παραστάθηκε δια της πληρεξουσίας της δικηγόρου Ηρακλείου [REDACTED].

Αντικείμενο

Αίτηση Αναστολής Εκτέλεσης κατά της υπ' αρ. 10/2026 αποφάσεως Μονομελούς Πρωτοδικείου Ηρακλείου.

ΕΚΘΕΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ

Η Συνεδρίαση έγινε δημόσια στο ακροατήριό του. Η υπόθεση εκφωνήθηκε κατά τη σειρά του πινακίου, κατά την εκφώνηση της οποίας τα διάδικα μέρη παραστάθηκαν ως αναφέρεται ανωτέρω.

Οι πληρεξούσιοι των διαδίκων, αφού έλαβαν τον λόγο από την Δικαστή, αναφέρθηκαν στις έγγραφες προτάσεις τους και ζήτησαν την παραδοχή τους.

Μετά από αυτά το Δικαστήριο επιφυλάχθηκε να αποφασίσει.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

ΠΡΑΚΤΙΚΟ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗΣ

Δημοσίευση απόφασης 35/2026

Το Δικαστήριο συγκροτούμενο από την ίδια Δικαστή και τη Γραμματέα, κατά την επ' ακροατηρίω δημόσια συνεδρίαση της 2ας Φεβρουαρίου 2026 δημοσίευσε την απόφαση του επί της άνω υποθέσεως.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

(μόνο για την δημοσίευση)

